

SPRAWOZDANIE ZA ROK 2019 z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Pionkach; ul. Jordanowska 1, 26-670 Pionki

Dom typu B z liczbą 25 miejsc

Sprawozdanie sporządzono za cały okres, na który przyznano dotację rozdziale 85203 na prowadzenie ośrodka wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi przez Wydział Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie dla **Gminy Miasta Pionki**.

Część I SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE

Formy i efekty prowadzonej działalności (opis wykonania i ocena realizacji).

1. RODZAJE TRENINGÓW FUNKCJONOWANIA W ŻYCIU CODZIENNYM

1. Trening higieniczny oraz dbałości o wygląd zewnętrzny
2. Trening kulinarny
3. Trening umiejętności praktycznych
4. Trening gospodarowania środkami finansowymi (budżetowy)

1. Trening higieniczny i dbałości o wygląd zewnętrzny

Wykonanie: Trening higieniczny oraz trening dbałości o wygląd zewnętrzny, skupiały się w szczególności na higienie osobistej i wyglądzie zewnętrznym każdego z uczestników biorących udział w terapii.

W grupie uczestników o mniejszych kompetencjach w zakresie samoobsługi, treningi prowadzone były w obszarze podstawowych czynności higienicznych, w zakresie ćwiczenia czynności związanych z utrzymywaniem podstawowych czynności higienicznych jak: mycie rąk, zębów, pielęgnacja włosów itp.

Jednocześnie, kontynuowano zajęcia w zakresie korzystania z podstawowego sprzętu typu suszarka elektryczna do suszenia włosów, czy w przypadku mężczyzn jednorazowej i elektrycznej maszynki do golenia.

U uczestników z wyższymi kompetencjami, trening prowadzony był w zakresie zagadnień dotyczących dbałości o codzienny wygląd zewnętrzny, ze zwróceniem szczególnej uwagi na sprawy dotyczące czystości i wyglądu odzieży oraz codziennej jej zmiany.

Wzorem lat ubiegłych, trening higieniczny, obok treningu kulinarnego jest działaniem podejmowanym codziennie w placówce i przeprowadzany jest w obu grupach przez dwóch terapeutów: prowadzącego i wspomagającego, w formie teoretycznej i praktycznej.

Forma teoretyczna polegająca na pogadankach, oglądaniu filmów instruktażowych, zdjęć, prowadzona była dla osobno dla poszczególnych grup, ze względu na zastosowanie innych metod pracy gwarantujących możliwie największy wpływ na danego uczestnika.

Ćwiczenia praktyczne, utrwalające czynności związane z poszczególnymi umiejętnościami higienicznymi, przeprowadzane były w obszarach dwóch grup - w małych 2-4 osobowych grupkach ćwiczeniowych.

Poza tym działania motywujące do częstego mycia rak prowadzone były przez terapeutów nieustannie w ciągu całego dnia pracy z uczestnikami.

W przeciągu omawianego roku działalności placówki, codzienna praca rozpoczynała się od treningu higienicznego, który w przypadku 2 uczestników poległ na kąpeli całego ciała po prysznicem i zmianie odzieży wierzchniej; po przeprowadzeniu tych czynności, ci uczestnicy mogli przystąpić do udziału w dalszych działaniach terapeutycznych.

Ocena realizacji treningu:

Pomimo tego, że trening higieniczny prowadzony był codziennie i właściwie od tego treningu rozpoczęła się każdy dzień pracy Domu, nieustannie od lat towarzyszyła mu, ogólna niechęć i konieczność ciągłego motywowania, zachęcania, czy wręcz, w niektórych przypadkach – przymuszania. Z tego typu reakcjami, mamy do czynienia z uwagi na wręcz patologiczną niechęć do mycia samych uczestników, przy pobłażaniu w tej kwestii ze strony ich rodzin w domach rodzinnych. Osoby niepełnosprawne wydają się w wielu przypadkach zwolnione z konieczności zachowania higieny osobistej, już z uwagi na swoją niepełnosprawność.

Podobnie jak w roku poprzednim, charakterystyczną cechą tego treningu było to, że nie kończył się wraz z przećwiczeniem danych czynności lecz jego poszczególne elementy prowadzone były w przebiegu całego pobytu danego uczestnika w placówce.

Taka forma pracy pozwalała terapeutom na nieustanne zwracanie uwagi uczestników na konieczność zachowania higieny, w szczególności w zakresie częstotliwości mycia rąk.

Pomimo pracy terapeutycznej Domu w tym zakresie, w dalszym ciągu na plan pierwszy wysuwa się problem, braku przenoszenia wyuczonych podczas treningu umiejętności na czynności dnia codziennego; wykazuje to cechy czynności izolowanych (myjemy ręce tylko rano przy treningu higienicznym).

Zgodnie z poczynionymi na przestrzeni lat obserwacjami, ubiegły rok, nie był niestety wyjątkiem, największą przeszkodą w pokonywaniu problemu występowania nauczania izolowanego, było niestety, środowisko domowe uczestników, w którym nie kontynuowane są działania prowadzone w placówce.

Dru ga forma treningu higienicznego – dbałość o wygląd zewnętrzny; na przestrzeni ostatniego roku, wdrażane treści, pozostały nadal tylko w kwestii teoretycznej, nie mając w większości przypadków szansy powodzenia z uwagi na to, że sami uczestnicy w przeciągu roku, nie mieli większego udziału w planowaniu i wyborze noszonych przez siebie ubrań oraz w temacie ich codziennej zmiany i utrzymywania w czystości.

2. Trening kulinarny

Wykonanie: Trening kulinarny, niezmiennie od lat cieszący się największą popularnością wśród uczestników, w roku ubiegłym, prowadzony był w kierunku kształtowania i podtrzymywania umiejętności niezbędnych do samodzielnego przygotowywania i podania posiłku dla siebie i innych osób oraz w zakresie obsługi podstawowego sprzętu kuchennego i prac porządkowych w pracowni po zakończonym posiłku.

Uczestnicy z najmniejszymi kompetencjami w ramach treningu, doskonalili umiejętności w wykonywaniu najprostszych czynności w zakresie samoobsługi, tj. przygotowywaniu kanapek, zaparzeniu herbaty i kawy oraz wykonywaniu prostych czynności porządkowych po skończonym posiłku. Dodatkowo, ta grupa uczestników uczestniczyła w pracach pomocniczych prz

przygotowywaniu bardziej złożonych działań, jak przygotowywanie gorących posiłków.

Uczestnicy z wyższymi kompetencjami intelektualnymi, doskonalili umiejętności w przygotowywaniu gorącego posiłku, tj. gotowanie zupy, sosu, kaszy, ryżu, przygotowywanie prostych potraw z ziemniaków, czy przygotowywania prostych deserów typu: kisiel, galaretka.

W tej grupie uczestników kontynuowane były działania, w zakresie systematyzowania wiedzy z zakresu przechowywania różnych rodzajów żywności oraz obsługi bardziej skomplikowanego sprzętu AGD używanego w kuchni, w tym powszechnie już używanej zmywarki do naczyń.

Z uwagi na rzeczywiste możliwości przećwiczenia przez wszystkich uczestników poszczególnych czynności związanych z przygotowywaniem posiłku o różnym poziomie trudności, trening kulinarny prowadzony był codziennie w formie grupy dyżurującej.

Grupy dyżurnych składające się z 3-4 uczestników składały się z pary uczestników z mniejszymi umiejętnościami i możliwościami oraz pary funkcjonującej na wyższym intelektualnie poziomie.

Takie zestawianie grupy, pozwalało prowadzącemu terapeutę na wprowadzenie w miarę wyrównanego poziomu we wszystkich dyżurujących grupach, przygotowujących codziennie posiłek dla wszystkich uczestników.

Poza tym, uczestnicy o różnym poziomie możliwości i umiejętności mieli możliwość wspólnego celowego działania. Przy czym uczestnicy wyżej funkcjonujący w wielu przypadkach przejmowali funkcję terapeuty wobec słabszych kolegów, będąc dla nich niejednokrotnie cenniejszym nauczycielem niż profesjonalny terapeuta. Taki układ, z jednej strony wpływał na podniesienie samooceny jednych uczestników, przy systematycznym zwiększaniu umiejętności w przypadku tych niżej funkcjonujących, dzięki wprowadzeniu autorytetu i wpływu kolegi.

Powyższa forma pracy, została wprowadzona w latach ubiegłych i z uwagi na to, że zaczęła bardzo dobrze funkcjonować, obowiązywała w pracy z uczestnikami w roku ubiegłym.

Pododnie rzecz wyglądała z planem pracy w pracowni kulinarnej – listę dyżurujących uczestników w danym dniu, prowadzący terapeuci, tworzyli raz w tygodniu (w piątek) przy aktywnym udziale wszystkich uczestników. Już samo układanie listy miało w sobie walor wychowawczy i edukacyjny zakresie interpersonalnym w środowisku uczestników.

Wyłoniona grupa dyżurująca, przy pomocy i wg wskazówek terapeutów prowadzących, przygotowywała w danym dniu od podstaw posiłek dla całej grupy, wg ustalonego wcześniej menu i z zakupionych wg niego produktów.

Trening kulinarny, obok ćwiczenia czynności związanych z przygotowaniem i podaniem mniej lub bardziej złożonego posiłku dla grupy uczestników, dotyczył także zajęć korekcyjnych w zakresie higienicznego, kulturalnego i akceptowanego społecznie spożywania posiłków oraz odpowiedniego zachowania się przy stole.

Pomimo prowadzenia od lat tego treningu w zakresie higienicznego i akceptowanego społecznie spożywania posiłków, uczestnicy nadal wymagają intensywnej terapii w tym kierunku. Więcej, niektórzy z uwagi na rok roczne pogłębianie się niepełnosprawności, wymagali w tym zakresie szczególnych oddziaływań korekcyjnych. Dlatego i w ubiegłym roku, temu problemowi poświęcano bardzo dużo czasu i uwagi.

Podsumowując, trening kulinarny w zależności od zakresu tematycznego zaplanowanego na dany dzień, prowadzony był w godzinach porannych, przy przygotowywaniu śniadania lub w godzinach do południowych, przy przygotowywaniu obiadu w postaci zupy czy drugiego dania.

Ocena realizacji treningu:

W zakresie treningu kulinarnego, zauważono u większości uczestników, wzrost kompetencji w zakresie wykonywania podstawowych czynności samoobsługowych, tj. samodzielne przygotowanie prostego posiłku – kanapki z samodzielnym doбором odpowiednich produktów spożywczych, samodzielne parzenie herbaty i kawy (z odpowiednim odmierzeniem produktu) oraz prawidłowego wykonywania czynności związanych z nakrywaniem i sprzątaniem stołu i pracowni po posiłku.

Niestety, także w roku ubiegłym, zauważono pomimo zauważalnych postępów w tego rodzaju samoobsłudze, że większość uczestników nadal nie jest w stanie doskonalić nabywanych podczas zajęć umiejętności w warunkach domowych, z uwagi całkowitego wyręczenia ich przez rodziny.

Zatem, nadal zajęcia prowadzone w ramach niniejszego treningu stanowią dla większości uczestników jedyną możliwość w poszerzaniu swoich kompetencji samoobsługowych, które nadal przede wszystkim, dla matek wydają się nie mieć większego znaczenia w codziennym funkcjonowaniu ich niepełnosprawnych członków rodziny.

W związku z powyższym, w zakresie realizacji terapii poprzez zajęcia kulinarne, także w zeszłym roku, terapeuci dopasowywali prowadzone oddziaływania do warunków środowiskowych danego uczestnika. Pozwalając rozwijać posiadane już umiejętności oraz zdobywać nowe, u uczestników działających w tej formie samoobsługi w warunkach domowych, i prowadząc proste ćwiczenia o walorach manualnych u tych zupełnie osuniętych w domach od tej formy działalności.

W obszarze oddziaływań korekcyjnych, mających wyrobić społecznie akceptowane zachowania i nawyki w zakresie estetycznego spożywania posiłków, pomimo rocznej pracy w tym zakresie, nie osiągnięto zadowalających, a co najważniejsze stałych zachowań. Żeby osiągnąć sukces w tym zakresie, uczone podczas zajęć terapeutycznych zachowanie, powinno mieć ciąg dalszy w warunkach domowych; w sytuacji, gdy estetyczne spożywanie posiłków praktykowane jest tylko w warunkach placówki, trudno oczekiwać, żeby efekty były widoczne we wszystkich funkcjonowaniu uczestnika.

W dalszym ciągu, pomimo widocznego niezadowolenia rodziców ze sposobu jedzenia swoich dzieci, ich niepełnosprawność staje się wystarczającym wytłumaczeniem istniejącego stanu rzeczy, wywołującego niejednokrotnie w warunkach publicznych zażenowanie i wstyd.

3. Trening umiejętności praktycznych

Wykonanie: Tego rodzaju trening, prowadzony był w małych 2-4 osobowych grupkach; uczestnicy z mniejszymi deficytami poznawczymi, doskonalili swoje umiejętności w zakresie wykonywania ręcznego prania, rozwieszania i zdejmowania z suszarek upranych rzeczy, prasowania prostych elementów odzieży, składania i układania ich w szafach.

W przypadku grupy uczestników mających realne możliwości wykorzystania swoich możliwości w warunkach domowych, w porozumieniu z matkami, kontynuowano w formie zajęć indywidualnych, naukę użytkowania pralki automatycznej, mycia okien i podłóg z wykorzystaniem odpowiednich środków chemii gospodarczej.

W przypadku uczestników ze znacznym stopniem niepełnosprawności intelektualnej, trening przebiegał w formie indywidualnych oddziaływań skierowanych na naukę sprzątania zajmowanego przez siebie obszaru stołu po skończonych zajęciach, czy to w pracowni kulinarnej, czy świetlicy po

zakończonych zajęciach z terapii zajęciowej.

Ponadto, w tej grupie uczestników, ćwiczone były umiejętności w zakresie zakładania i zdejmowania z siebie odzieży wierzchniej (kurtki, czapki, butów), zapinania suwaków, nap i guzików oraz wieszania na wieszakach zdjętej odzieży, czy odnajdowania własnych ubrań pośród innych wiszących w szatni.

Równolegle z działaniami porządkowymi, zakres treningu podobnie jak w latach ubiegłych, obejmował czynności pielęgnacyjne obejmujące opiekę nad akwariem będącym na wyposażeniu Domu oraz doskonalenie i podtrzymywanie umiejętności samodzielnego korzystania z podstawowego sprzętu AGD, jak odkurzacz, suszarka do włosów, sprzętu RTV.

Trening umiejętności praktycznych kształtujący umiejętności z zakresu prowadzenia gospodarstwa domowego, wykonywania czynności porządkowych z wykorzystaniem odpowiednich artykułów chemii gospodarczej oraz przy użyciu dostępnego sprzętu AGD, wykonywania zakupów na rzecz placówki, prowadzony był codziennie w formie pracy z małymi 3-4 osobowymi grupkami uczestników oraz w niektórych działaniach w formie indywidualnej.

Ocena realizacji treningu:

Codziennie prowadzenie treningu, miało wymierne efekty w postaci wykonywania przez uczestników czynności porządkowych na rzecz placówki.

Pomimo tego, że wykonywanie niemal wszystkich czynności z zakresu treningu odbywało się tylko w warunkach placówki, często bez możliwości kontynuacji w warunkach domowych, zauważalnym na przestrzeni minionego roku był wzrost aktywności u poszczególnych uczestników w obszarach związanych z utrzymywaniem i przestrzeganiem czystości oraz poszerzenie się zakresu ich ogólnego codziennego funkcjonowania w środowisku placówki.

4. Trening gospodarowania środkami finansowymi (trening budżetowy)

Wykonanie: Trening z zakresu dysponowania własnymi środkami finansowymi przeprowadzany był z częstotliwością do 4 treningów tygodniowo.

Celem treningu było umożliwienie uczestnikom kontaktu z pieniędzmi, z którymi tylko pojedyncze osoby mają w życiu codziennym możliwość korzystać.

Zajęcia z wykorzystaniem bilonu, prowadzone były w grupie uczestników z większymi deficytami poznawczymi, dla których banknoty nie mieszczą się w pojęciu pieniędzy.

Trening prowadzony był w formie zabawowej (malowanie bilonu, odbijanie, kalkowanie na kartkach papieru, manipulowanie nim poprzez układanie, porządkowanie pod względem wielkości, koloru). Z uwagi na bardzo małe kompetencje poznawcze uczestniczących w nim osób, realizowany był przez jednego terapeutę w formie zajęć indywidualnych lub w formie 2-3 osobowych grup zadaniowych.

Druga forma treningu budżetowego, dotyczyła bardziej złożonych zagadnień, tj. nauka i ćwiczenia w zakresie umiejętności sporządzania list podstawowych zakupów spożywczych z wykorzystaniem określonych środków finansowych i korzystania z bankomatu, realizowana była u uczestników prowadzących samodzielne gospodarstwo domowe - 2 osoby oraz u uczestników z wyższymi kompetencjami poznawczymi, realizującymi w danym dniu dyżury w pracowni kulinarnej.

Osobnym zagadnieniem poruszonym w ramach tego treningu, było organizowanie zajęć mających podtrzymywać umiejętności szkolne w zakresie prostego liczenia (dodawania,

odejmowania). Poprzez tego typu ćwiczenia, uczestnicy nie mający na co dzień możliwości praktycznego posługiwania się pieniędzmi, w sposób teoretyczny, bazując na umiejętnościach liczenia dokonywali przy pomocy terapeuty symulacje zakupów poszczególnych produktów żywnościowych.

Ocena realizacji treningu:

Biorąc pod uwagę fakt, że pojęcia takie jak pieniądze i nadawana im wartość są typowym abstraktem, a więc pojęciem leżącym poza możliwościami rozumienia osób z deficytami poznawczymi, funkcjonującymi na poziomie konkretno-obrazowym, zdecydowano się prowadzenie treningu podobnie jak w latach ubiegłych, na maksymalnie uproszczonym poziomie. Natomiast wśród uczestników o wyższych kompetencjach, zastosowano podejście „skrojone na miarę” potrzeb wynikających ich z codziennego funkcjonowania społecznego.

Takie posunięcie pozwoliło na włączenie do zajęć większość z uczestników. Z jednej strony osiągnięto możliwość przybliżenia uczestnikom nie mającym na co dzień potrzeby i możliwości korzystania ze środków płatniczych, wyglądu i formy pieniądza, z drugiej strony kształtowano pojęcie i rolę pieniądza w życiu człowieka oraz ogólną jego wartość w życiu i pozycji społecznej człowieka.

W latach ubiegłych w dość nietypowy sposób zakres treningu budżetowego został poszerzony o inicjatywę uczestników – zbieranie i sprzedaż makulatury.

Niniejsze działanie dające wymierne efekty w postaci otrzymywanej zapłaty, zgromadziło wokół określonego celu nawet uczestników nie korzystających na co dzień z pieniędzy.

Poprzez motywowanie uczestników do podtrzymywania podjętej inicjatywy w ramach prowadzonego treningu, osiągnięto wzrost aktywności i zainteresowania uczestników pieniędzmi oraz możliwościami płynącymi z ich posiadania.

2. RODZAJE TRENINGÓW UMIEJĘTNOŚCI INTERPERSONALNYCH I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW

Wykonanie: Treningi poruszające zagadnienia kontaktów międzyludzkich stanowiły w roku ubiegłym szczególną formę prowadzonej terapii.

Na plan pierwszy wśród uczestników mających poważne deficyty w sferze poznawczej, wysunięto treningi uczące odpowiedniego- tzn. grzecznego, uprzejmego odnoszenia się do kolegów i koleżanek, z użyciem form grzecznościowych i zwrotów używanych przy powitaniach i pożegnaniach.

W dalszej części, prowadzone były zajęcia mające kształtować i podtrzymywać umiejętności interpersonalne w zakresie podejmowania i podtrzymywania rozmowy oraz zajęcia z zakresu rozwiązywania konfliktów występujących na co dzień pomiędzy uczestnikami.

W tym ostatnim aspekcie, prowadzone były treningi i pogadanki mające na celu uczenie rozwiązywania codziennych, drobnych zatargów i nieporozumień w sposób łagodny bez stosowania powszechnej wśród uczestników agresji werbalnej z poszanowaniem godności i wolności osobistej każdej ze stron zaistniałego konfliktu.

Zarówno w jednym, jak i w drugim zakresie, zajęcia realizowane były w formie grupowej z wykorzystaniem zabaw dydaktycznych, scenek rodzajowych, naśladowanie zachowań innych.

Obok formy grupowej, zagadnienia treningowe realizowane były, także w formie zajęć indywidualnych u uczestników reagujących na wszelkie trudne dla siebie sytuacje histerią i agresją werbalną, wszczynających konflikty w grupie oraz nie radzących sobie w zakresie współpracy i działania grupowego.

Ocena realizacji:

Trening prowadzony był jako blok zajęć terapeutycznych 2 razy w tygodniu. Uczenie akceptowanego społecznie sposobu komunikacji i zachowania w grupie realizowane było w codziennych kontaktach z uczestnikami. Taka naturalna forma treningowa dała uczestnikom możliwość najlepszej i najbardziej efektywnej możliwości do modyfikacji lub eliminacji występujących zachowań niepożądanych.

Inną formą realizacji założeń niniejszego treningu, było umożliwianie uczestnikom nawiązywania kontaktów interpersonalnych w warunkach poza placówką, poprzez udział w różnego rodzaju imprezach sportowych, kulturalnych, wycieczkach, szczególnie w tych organizowanych do galerii handlowej, kina, czy do innych zaprzyjaźnionych placówek. Podczas tych ostatnich, uczestnicy mieli szanse na nawiązywanie bliższych relacji z innymi uczestnikami terapii.

3. RODZAJE TRENINGÓW UMIEJĘTNOŚCI KOMUNIKACYJNYCH, W TYM Z WYKORZYSTANIEM ALTERNATYWNYCH I WSPOMAGAJACYCH SPOSOBÓW POROZUMIEWANIA SIĘ (w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej)

W grupie uczestników terapii SDS w Pionkach, jest trzech uczestników z problemami komunikacyjnymi; wszyscy posługują się mową werbalną ale wyrazistość i przekaz są mocno ograniczone i często nie czytelne dla otoczenia.

Z uwagi na to, że w grupie uczestników terapii nie ma uczestników nie rozumiejących i nie posługujących się mową werbalną nie stosowane są metody ACC.

Wobec wspomnianych 3 uczestników z rozwiniętym rozumieniem mowy werbalnej stosowane są metody porozumiewania się za pomocą gestów, tonu głosu, wzroku i mimiki twarzy wzmacniającymi sam werbalny przekaz. W celu ułatwienia zwrotnego przekazu, w niektórych, bardziej złożonych sytuacjach społecznych stosowane są piktogramy, specjalnie przygotowane dla danego uczestnika.

Jeden z tych trzech uczestników, niestety nie reaguje na żadne formy prowadzenia komunikacji; jednakże w przeprowadzonych obserwacji, widać, że rozumie mowę werbalną i potrafi rozpoznać sygnały zadowolenia, czy zdenerwowania terapeuty, czy innych uczestników.

Przez okres rocznego oddziaływania, uczestnik samodzielnie nie zainicjonował kontaktu, choć reagował na proste komunikaty – idź, wejdź, siadaj itp.

4. RODZAJE TRENINGÓW UMIEJĘTNOŚCI SPĘDZANIA CZASU WOLNEGO

Wykonanie: Tego rodzaju treningi, z całą swoją różnorodnością oferowanych działań, miały na celu kształtowanie u uczestników terapii, umiejętnego spędzania czasu wolnego wg celowej, zaplanowanej aktywności.

Ta forma treningu, ucząca aktywnego i celowego spędzania czasu dorosłe osoby z niepełnosprawnością intelektualną, to niezwykle ważne działania, mające zastępować wyuczoną bezradność, ogólną bierność życiową i niechęć do jakiejkolwiek celowej aktywności.

Działania treningowe w tym zakresie, prowadzone były, wzorem lat ubiegłych, w trzech obszarach:

- aktywności sportowej,
- rekreacyjno-relaksacyjnej,
- artystycznej.

W obszarze aktywności sportowej, uczestnicy brali udział w rok rocznie organizowanych przez innej placówki terapeutyczne, imprezach z dziedziny lekkiej atletyki. Ponadto, organizowane były w ramach codziennych zajęć terapeutycznych w placówce, zabawy i gry zespołowe w postaci turniejów i zawodów. Dodatkowo, utworzona już z uczestników drużyna piłki nożnej, raz w tygodniu rozgrywała mecze na specjalnie wynajętej miejskiej hali sportowej.

Największą popularnością spośród wszystkich organizowanych aktywności w zakresie omawianego treningu, cieszyły się rozgrywki w rzutki. Do tego rodzaju czynności uczestnicy nie musieli być namawiani i kierowani przez terapeutów; gry w darta stały się jedyną celową aktywnością podejmowaną przez uczestników bez zachęty i motywowania ze strony terapeutów.

Zakres działań **rekreacyjno-relaksacyjnych**, prowadzony w ramach treningu, miał szeroki zakres, pozwalający na dopasowanie danej aktywności do możliwości, zainteresowań i predyspozycji poszczególnych uczestników.

Działania relaksacyjne, przybliżane były uczestnikom poprzez udział w zajęciach wyciszających przy muzyce o walorach relaksacyjnych, z elementami treningu autogennego oraz treningu sensoryczno-motorycznego prowadzonego metodą Knillów. W dalszej części, prowadzona była nauka celowego oglądania wybranych programów telewizyjnych(filmy, seriale), wybierania i słuchania ulubionej muzyki, korzystania z gier komputerowych i planszowych.

Biorąc pod uwagę fakt, braku umiejętności czytania u większości uczestników, prowadzono zajęcia polegające na wspólnym słuchaniu słuchowisk oraz słuchaniu czytanych opowiadań przez terapeutę bądź uczestników potrafiących czytać.

W ramach treningu spędzania czasu wolnego, szczególne miejsce w placówce zajmuje działalność **Teatru Lakowego „Pralnia”**.

Cieszący się od lat w środowisku lokalnym, uznaniem i sympatią, teatr, dawał wszystkim uczestnikom Domu, możliwość realizacji i ekspresji w postaci aktorstwa niemego, skupiającego się na grze ciała poprzez animację wielkich kukieł lakowych.

Od lat tego typu aktywność, angażująca w całości wszystkich uczestników, cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem i atencją grupy.

Innym rodzajem oddziaływań terapeutycznych motywujących uczestników do podejmowania celowej aktywności, była organizacja przez placówkę wyjazdów do kina, wyjść do lokalnej galerii, restauracji, pizzerii oraz co bardzo ważne prowadzenie całej gamy zajęć w zakresie terapii zajęciowej.

Motywowanie uczestników do obcowania z filmem realizowane było poprzez organizację wyjazdów do Multikina w radomskiej Galerii handlowej.

Z uwagi na specyfikę i zakres podejmowanych zagadnień, trening prowadzony był w formie grupowej, przy udziale całego Zespołu W-A.

W ramach treningu spędzania czasu wolnego realizowana była forma terapii – **ergoterapia** polegająca na uprawie ogrodu warzywnego i kwiatowego. W ramach tego rodzaju spędzania czasu wolnego, uczestnicy uczyli się uprawić warzyw: paprykę, ogórki, mięta, truskawki, pietruszka zielona, bazylia; wszystkie te warzywa i zioła wykorzystywane były podczas treningu kulinarnego. Ogród kwiatowy uprawiany był głównie na walorów estetycznych i nauki wykonywania drobnych prac ogrodniczych, jak podlewanie, przesadzanie, podcinanie roślin.

Ocena realizacji:

Poprzez codzienny udział w zajęciach realizowanych w ramach treningu umiejętności spędzania czasu wolnego, u większości uczestników udało się wypracować umiejętności charakterystyczne dla każdej z osób, które w znaczący sposób zmieniły codzienne bierne spędzanie czasu w domu, na aktywne działania w zakresie odkrytych podczas udziału w treningu, zainteresowań.

Dzięki organizacji wycieczek do kina, uczestnicy w ciągu ubiegłego roku obejrzeli 3 filmy fabularne; ponadto dzięki częstym wizytom w salach kinowych, nabrali umiejętności odpowiedniego zachowywania się w tego rodzaju miejscach publicznych, razem z poczuciem śmiałości i otwartości w kontaktach z innymi

ludźmi.

Dzięki pracy w ogrodzie warzywnym i kwiatowym, uczestnicy nauczyli się przebywać na powietrzu, zajmując się działaniami zwanymi z uprawą ziemi; 3 uczestników szczególnie chętnie brało udział w pracach ogrodniczych, samodzielnie wykazując aktywność w tym kierunku.

5. PORADNICTWO PSYCHOLOGICZNE

Poradnictwo psychologiczne realizowane było w pierwszym okresie roku w formie zewnętrznych usług specjalistycznych, poprzez współpracę z lokalną Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną. W drugim okresie realizowana przez zatrudnionego w Domu psychologa.

6. REALIZACJA POMOCY W DOSTĘPIE DO NIEZBĘDNYCH ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH

Pomoc w zakresie dostępu do niezbędnych świadczeń zdrowotnych, realizowana była zarówno dla uczestników, jak i dla ich rodzin potrzebujących wsparcia w tym zakresie.

Działania pomocowe polegały głównie na umożliwieniu dostępu do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej oraz specjalisty (kariologa, psychiatry i neurologa), poprzez wyciągnięcie karty, dokonania rezerwacji wizyty oraz na pilnowaniu terminów wizyt i towarzyszeniu danemu uczestnikowi w drodze do przychodni oraz podczas samego pobytu u lekarza.

Bardzo ważnym działaniem, prowadzonym w ramach udzielania uczestnikom i ich rodzinom tej formy pomocy, było udzielenie wsparcia i poprowadzenie rozpoczętego procesu leczenia specjalistycznego jednej z uczestniczek Domu. W związku z tym, prowadzący terapeuta raz w miesiącu zawoził uczestniczkę na wizytę do lekarza psychiatry. W zależności od potrzeby, aktywnie uczestniczył podczas wizyty lekarskiej.

W przeciągu roku sprawozdawczego w tej formy pomocy aktywnie korzystały 3 osoby i ich rodziny.

7. REALIZACJA POMOCY W ZAŁATWIANIU SPRAW URZĘDOWYCH

Objęcie uczestników placówki procesem terapeutycznym, wiązało się bezpośrednio z udzieleniem zarówno samym uczestnikom, jak i ich najbliższej rodzinie, pomocy w zakresie załatwiania spraw urzędowych, przysparzających wielu trudności i problemów, jak choćby załatwienie niezbędnych formalności związanych ze stawianiem na komisji ds. orzekania o stopniu niepełnosprawności.

Oprócz pomocy w załatwianiu spraw urzędowych, w przypadku pojedynczych uczestników, podejmowane były działania pomocowe w zakresie codziennego funkcjonowania, dotyczące pomocy w dokonywaniu opłat, załatwianiu spraw bankowych, spraw związanych z uzyskaniem świadczeń z MOPS.

8. REALIZACJA NIEZBĘDNEJ OPIEKI

Działania opiekuńcze realizowane były przez placówkę, poprzez zapewnienie bezpośredniej opieki uczestnikom pozostającym w placówce po zakończonych zajęciach terapeutycznych oraz poprzez objęcie samego uczestnika oraz jego najbliższej rodziny całą gamą działań ułatwiających codzienne funkcjonowanie i to zarówno w obszarze samoobsługi, jak i w codziennym funkcjonowaniu społecznym.

9. REALIZACJA TERAPII RUCHOWEJ

Terapia ruchowa realizowana w ramach oddziaływań wspierająco-aktywizujących, prowadzona była w formie codziennych ćwiczeń ogólnorozwojowych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na terapię sensoryczno-ruchową realizowaną metodą Knill'ów.

Terapia ruchowa w zależności od pory roku i aktualnych warunków atmosferycznych prowadzona była w warunkach zimowych w pracowni placówki oraz z wykorzystaniem użyczonej nam miejskiej hali sportowej; natomiast w okresie letnim, na terenie zielonym należącym do placówki oraz w postaci wycieczek i zajęć z Nording Walknig na terenie Kozienickiego Parku Krajobrazowego.

Z uwagi na duże zainteresowanie męskiej części uczestników terapii, systematycznie, z częstotliwością 1 x w tygodniu przeprowadzano zajęcia z rozgrywek meczu piłki nożnej w warunkach hali sportowej, udostępnianej nieodpłatnie w ramach współpracy z miejskimi instytucjami.

W ramach terapii ruchowej w roku ubiegłym wprowadzono **hipoterapię**; zajęcia wyjazdowe prowadzone były przez okres 6 miesięcy (kwiecień – wrzesień) w gospodarstwie agroturystycznym przez przeszkolonego hipoterapeutę. Uczestnicy raz w tygodniu brali udział w jeździe konnej oraz zajęciach hipoterapeutycznych; ci uczestnicy, którzy ze względów zdrowotnych nie mogli dosuwać konia, brali udział w zajęciach związanych z pielęgnacją zwierzęcia i samym kontakcie z żywym organizmem.

Ta forma terapii cieszyła się dużym zainteresowaniem wśród uczestników oraz ich rodziców.

10. REALIZACJA WYŻYWIENIA (opis rozwiązań: w ramach treningu kulinarnego, czy w ramach zadania własnego gminy lub zakup gotącego posiłku)

Wyżywienie w placówce, realizowane było w ramach treningu kulinarnego, podczas którego codziennie wyznaczani dyżurni (grupa 3-4 osobowa), pod kontrolą terapeuty prowadzącego trening, przygotowywali posiłek dla całej grupy uczestników.

Posiłek zazwyczaj składał się kanapek, zup oraz potraw zaproponowanych i wykonanych przez samych uczestników. Produkty niezbędne do przygotowania danego posiłku, ustalane zgodnie z dzień wcześniej spisany menu, zakupywane były w ramach treningu budżetowego i treningu umiejętności prowadzenia gospodarstwa domowego przez dyżurnych pracujących w dniu następnym w pracowni kulinarnej.

11. AKTYWIZACJA W KIERUNKU UCZESTNICTWA W INNYCH FORMACH W RAMACH WTZ, PODJĘCIA ZATRUDNIENIA LUB INNE

W roku minionym prowadzone były działania w tym obszarze w przypadku 5 uczestników.

Dwie osoby z tej grupy uczestniczyły w projekcie aktywizującym niepełnosprawnych, w formie odbywania praktyk nauki w zakresie pomocy kuchennej.

Trzy pozostałe wybrały sobie grupę uczącą korzystania z komputera w programie Fotoshop. Zajęcia w tym zakresie zostały zapoczątkowane w ostatnich tygodniach miesiąca grudnia z zamiarem kontynuowania w pierwszych miesiącach 2020r.

12. LICZBA OSÓB DOWOŻONYCH DO OŚRODKA

- w trakcie roku: 0
- średnio w ciągu miesiąca : 0

ŚDS w Pionkach nie prowadzi usługi dowożenia uczestników.

Uczestnicy (3 osoby) dojeżdżający na zajęcia, przyjeżdżają do Domu na mocy porozumienia zawartego pomiędzy Burmistrzem Gminy Miasta Pionki, a Wójtem Gminy Pionki, czynią to we własnym zakresie (2 korzystają z autobusu Wójta dowożącego dzieci z Gminy Pionki do szkół w Pionkach, 1 osoba zdana jest

na pomoc rodziny).

13. ŚRODEK TRANSPORTU (własny, wynajęty)

ŚDS w Pionkach nie realizuje dowozu uczestników na prowadzone zajęcia.

W chwili przyjęcia większej liczby uczestników spoza terenu miasta, planowane jest wynajęcie busa dowożącego danych uczestników na zajęcia.

14. OPIS WSPÓŁPRACY Z PODMIOTAMI W ŚRODOWISKU LOKALNYM I JEJ EFEKTÓW

1) Rodziny i opiekunowie

Współpraca z rodzinami uczestników, rok rocznie, stanowi poza bezpośrednią pracą z samymi uczestnikami, najważniejszy aspekt całej pracy terapeutycznej Domu.

Wprowadzone lata temu co miesięczne Spotkania Rodzin, stanowią nieodłącznie podstawową formę kontaktu z grupą rodziców.

Założone w roku 2018 stowarzyszenie zwykłe „Przyjazny Dom”, stawiającego sobie za cel pracę na rzecz osób z zaburzeniami psychicznymi i ich rodzin, w ramach współpracy z Domem zrealizowało 2 duże działania na rzecz osób niepełnosprawnych.

Jedno działanie – I Pionkowski Marsz Godności Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną, mający zwrócić uwagę społeczności i władz lokalnych na codzienne trudności w funkcjonowaniu osób z tego rodzaju niepełnosprawnością i ich rodzin.

Drugie działanie – projekt pod nazwą My też potrafimy, finansowany z Mazowieckiego Ośrodka Wsparcia Ekonomii Społecznej; ten projekt realizowany był w pratenrstwie z ŚDS, i polegał na zmianie roli społecznej w jakiej na co dzień funkcjonują dorosłe osoby z niepełnosprawności intelektualną. Podacz 3 bloków zajęć – ceramicznych, plastycznych i prac ręcznych, uczestnicy SDS występowali jako instruktorzy, ucząc wykonywania danych czynności uczniów z 5 klasy jednej z pionkowskich szkół podstawowych.

Zajęcia zakńczyły się wernisaażem wykonanych prac plastycznych i ceramicznych w głównym holu szkoły podstaowaej, uczniów biorących udział w projekcie.

Całe wydarzenie było filomowane przez lokalną telewizję i udostępnione w formie reportażu społeczności Pionek.

Duże zaangażowanie ze strony rodzin uczestników, uwidaczniało się także podczas organizacji wycieczek, czy zabawy - Zabawy Andrzejkowej rok rocznie organizowanej przez SDS w Pionkach dla osób niepełnosprawnych z rejonu województwa mazowieckiego.

2) OPS/ PCPR

Współpraca z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Pionkach, nie odbiegała znacząco w swym współdziałaniu od lat poprzednich, mając nadal charakter ciągły, z powodu procedury kierowania uczestników do ŚDS, wymagającej wydania decyzji administracyjnej Dyrektora MOPS.

Ponadto, współpraca z tą instytucją dotyczyła realizacji stażu dla osób stale bezrobotnych. W ramach tej współpracy przyjęto do pracy osobę po odbyciu stażu, na stanowisko pracownika gospodarczego – sprzątaczkę.

3) PZP, szpitale, lekarze

Współpraca z przychodniami podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej, w roku bieżącym, podejmowana była na rzecz uczestników oraz ich rodzin i polegała głównie na pomocy w rejestracji wizyty do lekarzy specjalistów oraz podstawowej opieki zdrowotnej oraz pilnowaniu jej terminu z chodzeniem na wizytę z danym uczestnikiem.

Ponadto, kontynuowano współpracę jedną z radomskich przychodni w zakresie pomocy psychiatrycznej, w przypadku jednej uczestniczki, organizując i biorąc na siebie trud w zakresie zmiany leczenia psychiatrycznego oraz samej organizacji dowiezienia uczestniczki do lekarza.

4) PUP

Współpraca z PUP polegała, podobnie jak w latach ubiegłych, podtrzymywana była poprzez drogę elektroniczną – w zakresie otrzymywania informacji o mających się odbyć szkoleniach, czy stażach dla osób z niepełnosprawnością intelektualną.

5) Organizacje pozarządowe i wolontariusze

Współpraca z organizacjami pozarządowymi nawiązana przed wielu laty; w roku ubiegłym polegała na podtrzymywaniu kontaktów z Katolickim Stowarzyszeniem Niepełnosprawnych Diecezji Radomskiej oraz Radomskim Stowarzyszeniem Kajakarzy na Rzecz Osób Niepełnosprawnych.

Z tym pierwszym stowarzyszeniem, uczestnicy i kadra Domu dzięki wieloletniej współpracy, miała możliwość uczestnictwa w organizowanej przez Stowarzyszenie Zabawie Karnawałowej. Ponadto uczestnicy i ich rodziny brali udział w 2 wycieczkach organizowanych przez Stowarzyszenie- wyjazd do Sandomierza i Kałkowa.

Dzięki współpracy z radomskim stowarzyszeniem, i w roku ubiegłym uczestnicy Domu, mogli cieszyć się udziałem w Spływie kajakowym, spotkaniu opłatkowym oraz zabawie karnawałowej.

ŚDS w Pionkach rok rocznie korzysta z przeogromnej pomocy wolontariuszy, skupionych w szkolnych kołach; Ci młodzi energiczni i zawsze chętni do pomocy ludzie są największą podporą dla organizowanego rok rocznie przez placówkę, działania pod nazwą – Zabawa Andrzejkowa oraz organizowanego w ramach tejże zabawy obchodów 20 lecia istnienia ŚDS.

6) Kościoły i związki wyznaniowe

Podczas organizacji świątecznych spotkań, realizowanych w ramach oddziaływań terapeutycznych, placówka w roku ubiegłym mogła liczyć na obecność, wspólną celebrację i błogosławieństwo duchownych.

7) Placówki kulturalne

Współpraca z placówkami kulturalnymi, przebiegała w roku sprawozdawczym, w postaci bardzo udanej współpracy z Centrum Aktywności Lokalnej, polegając na udostępnieniu pomieszczeń na potrzeby organizacji obchodów 20 lecia pracy ŚDS w Pionkach w połączeniu z Zabawą Andrzejkową.

Dzięki współpracy z Biblioteką Pedagogiczną, w ramach obchodów 20 lecia istnienia ŚDS, zorganizowana została wystawa prac uczestników terapii. Wystawa została ulokowana w głównych salach wystawowych i zaprezentowana w kalendarzu wystawowym placówki bibliotecznej.

8) Placówki sportowe

W ubiegłym roku współpraca Domu z placówkami sportowymi, polegała głównie na udostępnianiu w okresie jesienno-zimowym, miejskiej hali sportowej na rzecz prowadzenia zajęć ruchowych z uczestnikami.

Raz w tygodniu uczestnicy, dzięki nieodpłatnemu udostępnieniu dużej sali na Hali Miejskiej, mieli możliwość rozgrywania meczów piłki nożnej.

9) Placówki oświatowe

Współpraca z placówkami oświatowymi polegała na podtrzymywaniu nawiązanej w latach ubiegłych znajomości poprzez organizację letnich spektakli teatralnych dla wszystkich pionkowskich przedszkoli i młodszych klas szkół podstawowych; z klasami starszymi współpracujemy na podłożu wolontarystycznym.

Podczas letnich występów uczestnicy terapii wysłali ponad 5 spektakli plenerowych.

Dzięki tego rodzaju działalności Domu, mieszkańcy miasta oraz nauczyciele mieli możliwość dostrzeżenia osób z zaburzeniami psychicznymi w zupełnie innych rolach społecznych, niż w tych przypisywanych im na co dzień.

W podobnym klimacie odbyła się realizacja projektu w partnerstwie ze Stowarzyszeniem Przyjazny Dom, skierowana do jednej z klas szkoły podstawowej. Cel i realizacja projektu spotkała się z dużym zainteresowaniem i poparciem ze strony dyrekcji szkoły.

10) Inne

W roku ubiegłym, Dom zabiegał i podtrzymywał współpracę z **Policją** poprzez organizowanie pogadanek z zaprzyjaźnionym z Domem policjantem w temacie bezpiecznego poruszania się po ulicy, przechodzenia przez jezdnię, zachowywania się w miejscach publicznych.

Podczas ostatniego roku, placówka aktywnie współpracowała z **Biblioteką Pedagogiczną** oraz z oddziałem **Kozienickiego Parku Krajobrazowego**.

W obu tych instytucjach organizowane były w ciągu roku zajęcia edukacyjne; w jednej instytucji, uczestnicy poznawali sposób funkcjonowania biblioteki; w drugiej prowadzone były zajęcia z zakresu poznawania lokalnej flory i fauny. W sposób zabawowy, poprzez konkursy i quizy uczestnicy poznawali mieszkańców okolicznej Puszczy Kozienickiej; wykonywali mieszanki pożywienia dla ptaków

Ponadto, wzorem lat ubiegłych, Dom zabiegał o utrzymanie kontaktów i współpracę z innymi placówkami działającymi na rzecz osób z zaburzeniami psychicznymi, typu ŚDS, czy WTZ, działającymi przede wszystkim na terenie Mazowsza.

Dzięki podejmowanej aktywności w tym zakresie, uczestnicy i kadra Domu miała możliwość skorzystania z zaproszeń kilku pobliskich ŚDS-ów na zorganizowane specjalnie dla nich spotkania towarzyskie przy grillu, czy muzyce.

15. Jeśli w ŚDS prowadzona jest superwizja (grupowa, indywidualna), krótki opis, częstotliwość spotkań

W końcu roku wykupiono program szkoleniowy z zakresu komunikacji zespołowej i wypalenia zawodowego z elementami superwizji.

Całość realizowana będzie w pierwszych latach przyszłego roku z częstotliwością 1x w miesiącu.

16. OCENA REALIZACJI ZADAŃ I EWENTUALNE WNIOSKI INFORMACJE O PLANOWANYCH ZMIANACH W ZAKRESIE FUNKCJONOWANIA DOMU

Kadra merytoryczna dokonując ewaluacji swojej pracy i osiągniętych rezultatów w roku 2019, doszła do wniosku, że coraz bardziej widocznym staje się osiągnięcie przez uczestników z umiarkowanym i znacznym stopniem niepełnosprawności intelektualnej, stanu względnej stabilności w zakresie podstawowych procesów psychicznych. Zatem praca terapeutyczna w roku ubiegłym koncentrowała się na pracy z uczestnikami na podtrzymywaniu na możliwie wysokim dla każdego z poszczególnych uczestników poziomie funkcjonowania w zakresie samoobsługi oraz codziennego funkcjonowania w placówce.

Zdiagnozowany w latach ubiegłych problem związany z regresją w obszarze podstawowych procesów psychicznych zmuszający Zespół W-A do pewnych modyfikacji prowadzonego procesu terapeutycznego oraz metod pracy w roku sprawozdawczym, także był podstawą pracy terapeutycznej niemal z każdym z uczestników.

Przeprowadzając ewaluację zeszłorocznego programu terapeutycznego, zespół w-a wysunął wniosek, że pomimo przeprowadzanego i rok rocznie modyfikowanego programu terapeutycznego zauważalnym jest zjawisko obniżania się u uczestników kompetencji w zakresie umiejętności szkolnych i procesów intelektualnych przy stopniowym, w prawdzie powolnym, ale już zauważalnym wzroście kompetencji w funkcjonowaniu społecznym.

Zaobserwowane zmiany w przypadku obniżania się kompetencji intelektualnych u niektórych uczestników, wydają się być wynikiem wieku i pojawiania się z nim zmian degeneracyjnych mózgu, natomiast wzrost kompetencji społecznych skłania nas do wysunięcia wniosku o skuteczności i przez to zasadności prowadzonej przez placówkę terapii.

Ogromnym sukcesem roku ubiegłego było wprowadzenie nowego rodzaju działań terapeutycznych – hipoterapii. Uczestnicy raz w tygodniu przez okres 4 miesięcy uczestniczyli w zajęciach wyjazdowych. Oprócz samej umiejętności jazdy konnej, uczestnicy czerpali w tego rodzaju oddziaływaniach prawdziwą przyjemność obcowania ze zwierzętami; dla kilku uczestników szczególnie tych z Zespołem Downa, hipoterapia miała olbrzymie walory rehabilitacji ruchowej.

Ponadto, Dom bardzo aktywnie włączył się ogólnopolską akcją w zakresie ekologii – zakładając własny kompostownik i drażąc uprawę warzyw i kwiatów z wykorzystaniem tzw. efektywnych mikroorganizmów. W ramach tej akcji, na terenie placówki, zostawiono na okres zimowy, liście na przylegającym terenie zielonym. Wraz z tym, wykonano tzw. budki dla jeży oraz zorganizowano akcję informacyjną dla okolicznych mieszkańców o zasadności nie grabienia liści z terenów tego nie wymagających. Niestety tego rodzaju działanie ekologiczne nie spotkały się z aprobatą władz miasta, przeciwnie Dom został agresywnie potraktowany przez obecnego włodarza.

Część II DANE STATYSTYCZNE

- 1. Ogólna liczba uczestników w ciągu roku 2019: typ B: Razem: 26 osób;**
stan na dzień 31 grudnia 2019 – 25 osób – 1 uczestnik opuścił w ciągu roku placówkę z dniem 01.08.2019r. z powodu zmiany miejsca zamieszkania.
- 2. Liczba uczestników z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub spektrum autyzmu: 1 osoba –**
nie zgłoszona do programu Za życiem z uwagi na niecodzienne uczestnictwo w zajęciach Domu z uwagi na realizowanie jeszcze nauki szkolnej.
- 3. Liczba uczestników z problemami w komunikacji werbalnej: 3**
- 4. Ogólna liczba ubezwłasnowolnionych uczestników w roku 2019: 8 osób w tym:**
- łącznie: 6 osób

- częściowo: 2 osoby (reprezentowane przez pełnomocnika)

5. Liczba osób w ciągu roku niepełnosprawnych fizycznie z problemami w zakresie lokomocji (wózek, kula itp.) - 0

6. Średnia dzienna frekwencja w ciągu roku: 24,1

7. Liczba uczestników, którzy opuścili dom oraz przyczyny:

- usamodzielnienie: **0**
- umieszczenie w placówkach całodobowej opieki: **0**
- przejście do innej formy wsparcia dziennego: **0**
- zgon: **0**
- inne: **1 osoba – zmiana miejsca zamieszkania;**

8. Średnia liczba uczestników poszczególnych zajęć w ciągu roku:

l.p		Rodzaj zajęć terapeutycznych	Średnia roczna frekwencja uczestników
I		Treningi umiejętności społecznych	
	1.	Trening higieniczny i dbałości o wygląd zewnętrzny	24
	2.	Trening kulinarny	24
	3.	Trening umiejętności praktycznych	20
	4.	Trening budżetowy	8
	5.	Treningi umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów	16/5
	6.	Trening umiejętności spędzania czasu	24
II		Poradnictwo psychologiczne	3
III		Realizacja pomocy w dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych	4
IV		Realizacja pomocy w załatwianiu spraw urzędowych	4
V		Realizacja niezbędnej opieki	11
VI		Terapia ruchowa	21
VII		Aktywizacja w kierunku podjęcia zatrudnienia	4
VIII		Realizacja wyżywienia podczas treningów kulinarnych	25
IX		Terapia zajęciowa (ogół prowadzonych działań)	25

9. Zatrudnienie pracowników Domu w podziale na stanowiska pracy z uwzględnieniem wymiaru etatu i rodzaju umowy (nieokreślony/określony)

l.p	Stanowiska	Wymiar etatu	Rodzaj umowy
1.	Kierownik	1,00	Umowa o pracę na czas nieokreślony
2.	Główna księgowa	0,25	Umowa o pracę na czas nieokreślony
3.	Terapeuta/specjalista pracy z rodziną	1,00	Umowa o pracę na czas nieokreślony
4.	Terapeuta	1,00	Umowa o pracę na czas nieokreślony
5.	Terapeuta	1,00 0,50	<u>Umowa o pracę na czas nieokreślony – urlop macierzyński i wychowawczy w zastępstwie na czas nieobecności do 30.08.2020 – zatrudniony pracownik w wymiarze 0,5 etatu.</u>
6	Instruktor terapii zajęciowej	1,00	Umowa o pracę na czas nieokreślony
7.	Instruktor ds. kulturalno-oświatowych	1,00	Umowa o pracę na czas nieokreślony
8.	Pracownik gospodarczy/palacz	0,50	Umowa o pracę na czas nieokreślony
9	Pracownik gospodarczy-sprzątaczką	0,50	Umowa o pracę na czas określony

Razem: 9 pracowników 6,75 etatu

10. Wskaźnik zatrudnienia pracowników zespołu wspierająco – aktywizującego dla uczestników:

- typ **B: 4,16** (25 uczestników/6 pracowników Zespołu w-a)

11. Inne formy zatrudnienia (np. umowa zlecenie) liczba godzin, rodzaj świadczonej usługi, okres czasu na jaki zawarto umowę itp.:

W trakcie roku 2019 zawarto dwie umowy zlecenie i jedną umowę o dzieło.

Umowy zlecenie: 1) na okres 02.12.2019 – 07.12.2019 (łącznie 16godzin pracy) - w zakresie: wykonania prac w systemach informatycznych w obrębie komputerów użytkowanych w placówce oraz wykonaniu specyfikacji do przeprowadzenia procedury zakupu projektora i ekranu elektrycznego do wyposażenia placówki;

2) na okres 04.12.2019 – 20.12.2019 (łącznie 15 godzin pracy) w zakresie: wykonania audytu wewnętrznego w placówce w zakresie zgodności w przetwarzaniu danych osobowych z przepisami obowiązującego prawa oraz wydania niezbędnych zaleceń;

Umowa o dzieło; została zawarta na czas: 04.11.2019 – 28.11.2019r. w przedmiocie wykonania filmu dokumentalnego pt. Dwudziestolecie działalności ŚDS w Pionkach; pierwsza projekcja filmu miała miejsce w dniu 28.11.2019 – podczas uroczystości obchodów 20 lecia istnienia ŚDS w Pionkach połączonej z corocznie organizowaną przez Dom, Zabawą Andrzejkową.

Część III SPRAWOZDANIE FINANSOWE

Całość środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie ŚDS w 2019r.

1. Budżet Wojewody - dotacja na bieżącą działalność w rozdziale 85203

Budżet wojewody ogółem: 534 650,00zł

w tym:

- kwota na płace, nagrody jubileuszowe, odprawy emerytalne wraz obowiązkowymi składkami: **387 539,01zł**
- kwota z rezerwy celowej z programu „Za życiem”: **0,00zł**

2. Środki finansowe z gminy: 0,00 zł

3. Środki finansowe z innych źródeł (jakich?): 0,00zł

4. Budżet Wojewody – wydatki inwestycyjne(§ 6310 / § 6410): 0,00zł

5. Środki finansowe w rozdziale 85203 przeznaczone na osiągnięcie standardów zgodnych z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy :

§ 2010 lub § 2110: **0,00zł** § 6310 lub § 6410: **0,00zł**

ŁĄCZNIE KWOTA WYDATKÓW W ROKU 2019: 534 650,00zł (525 900,00 + 8 750,00)

w tym:

- z budżetu Wojewody: **534 650,00zł (w tym jednorazowa dotacja w kwocie 8750,00zł wypłacona w m-cu: listopadzie 2019r.)**
- z innych źródeł: **0, 00 zł**

ZWROT Z DOTACJI DO BUDŻETU PAŃSTWA: 0,00zł

Część IV ODPLATNOŚĆ ZA POBYT W ŚDS:

- kwota pobrana od uczestników ŚDS do dnia 31.12.2019 r.: **5 006,15zł**
- kwota odprowadzona do budżetu Wojewody do dnia 31.12.2019 r.: **5 006,15zł**
- liczba osób wnoszących opłatę stan na dzień 31.12.2019r.: **7 osób**
- liczba osób nieodpłatnie korzystających z usług ŚDS- stan na 31.12.2019r.: **17 osób**
- liczba osób zwolnionych częściowo lub całkowicie z odpłatności stan na 31.12.2019r.: **9 osób**
(w tym: 7 uczestników częściowo zwolnionych (wszyscy z wnoszących opłatę); **2 uczestników całkowicie zwolnionych z odpłatności**).

Pionki, 13.02.2020

Podpisy osób:

Kierownik ŚDS : Aneta Paluch-Szczepanik

Główna księgowa: Marzena Korcz